

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/852/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413214886
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413214886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľky: I. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X.E.. XXX., zastúpená splnomocneným Centrom právnej pomoci, so sídlom 810 05 Bratislava, Námestie Slobody 12, P.O. Box 125, IČO : 307 98 841, Kancelária Banská Bystrica, so sídlom 974 89 Banská Bystrica, Trieda SNP 74, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a iné, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 4C/158/2013-26 zo dňa 28.05.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh v časti, ktorým sa navrhovateľka domáhala zrušenia Rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 07340/10 zo dňa 06.09.2010, vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Slovenskou rozhodcovskou, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 08 Bratislava, súd zamietol návrh aj v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala, aby súd exekúciu vedenú na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého pod sp. zn. EX 17040/10 a pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9Er/56/2011 vyhlásil za neprípustnú a túto exekúciu zastavil. Pokiaľ ide o časť návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku súd s poukazom na znenie ustanovenia § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní konštatoval, že zákonná 30 dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku navrhovateľke márne uplynula, keďže navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok v októbri roku 2010. Lehota upravená v Zákone o rozhodcovskom konaní je lehota hmotnoprávna, jej uplynutím právo navrhovateľky domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku zaniklo, preto súd návrh v tejto časti zamietol. Súd v stručnosti zdôvodnil zamietnutie návrhu aj v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala vyhlásenia prebiehajúcej exekúcie vedenej na podklade tohto rozhodcovského rozsudku za neprijateľnú a jej zastavenia a to s poukazom na osobitný charakter občiansko-súdneho konania a exekučného konania, ktoré je samostatným typom konania, pričom obe konania sú riadené osobitnými procesnými predpismi. V občiansko-súdnom konaní neprináleží súdu rozhodovať o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, pretože o tomto rozhoduje súd iba v exekučnom konaní. Súd následne rozhodol o trovách konania a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom v odôvodnení rozsudku súd tento výrok zdôvodnil bez poukazu na konkrétne zákonné ustanovenie tým, že odporca síce mal vo veci úspech, ale trovy konania si neuplatňoval.

Proti rozsudku okresného súdu podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie, hoci odvolací súd poznamenáva, že napriek tomu, že navrhovateľka označila, že jej procesné podanie -odvolanie, smeruje proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C/158/2013-26 zo dňa 28.05.2014 a súčasne aj proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C/158/2013-30 zo dňa 28.05.2014, dôvody odvolania smerovali skôr len voči uzneseniu. Navrhovateľka má za to, že v konaní došlo k početným vadám, predovšetkým postupom súdu 1. stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím súd znemožnil realizáciu tých práv, ktoré navrhovateľke priznáva právny poriadok Slovenskej republiky. Súd 1. stupňa pri rozhodovaní nebral do úvahy kogentné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, vôbec sa nezaoberal dôvodmi, ktoré navrhovateľka uviedla v návrhu na začatie konania, ani sa nevysporiadal s judikatúrou, na ktorú navrhovateľka odkázala. Súd 1. stupňa taktiež podľa názoru navrhovateľky nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Navrhovateľka uviedla, že úverová zmluva uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 5. 11. 2008 pod č. XXXXXXX, obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok. Poplatok za poskytnutý úver predstavuje sumu vo výške 165,97 eur, z čoho vyplýva, že skutočné úročenie je v prepočte vo výške 120 % ročného úroku. V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník. Z formy a obsahu zmluvy o úvere je zrejmé, že sa jedná o takzvanú formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal odporca už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa navrhovateľky. Je tak nepochybné, že navrhovateľka pri uzatváraní zmluvy o úvere s odporcom nemala reálnu možnosť individuálne vyjednať žiadne podmienky zmluvy o úvere, ani všeobecných podmienok úveru. Predmetná zmluva o úvere, ako aj všeobecné úverové podmienky, obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľky - spotrebiteľa. Jednou z nich je zaškrtnutie kolónky „výkon povolania“ bez jednoznačného preukázania a vyhodnotenia, aké povolanie navrhovateľka v čase podpisu zmluvy o úvere vykonávala a či úver bol v danom prípade skutočne poskytnutý na výkon tohto povolania. K znevýhodneniu navrhovateľky došlo aj vo vzťahu k informáciám, s ktorými je povinný veriteľ oboznámiť spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy, taktiež vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k výške odplaty regulovanej všeobecne záväzným právnym predpisom, ako aj neuvedením základného porovnávacieho údaju - ročnej percentuálnej miery nákladov. Navrhovateľka taktiež zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku upravenú v článku 4 VPPÚ, pričom zmluva o úvere obsahuje aj ďalšie neprímerané sankcie. Zmluva o úvere obsahuje v článku 6 VPPÚ aj ďalšiu neprijateľnú podmienku a to denný úrok z omeškania vo výške 0,025 %, ktorý je v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi občianskoprávne vzťahy. V danom prípade za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý niekoľkonásobný postih - zmluvná odmena, zmluvná pokuta, náhrada škody, ale aj poplatky za upomienku a za náklady spojené s vyhľadaním dlžníka. Ďalšími neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú zabezpečenie úveru zrážkami zo mzdy a blankozmenkou, ktoré vytvárajú značnú faktickú nerovnováhu v rámci úverového vzťahu v prospech odporcu. Taktiež navrhovateľka uviedla, že odporca, ako nebanková spoločnosť, zneužil pri uzatváraní zmluvy o úvere ľahkovážnosť a súčasne aj núdzu navrhovateľky spočívajúcu v nemožnosti hrať si základné a nevyhnutné životné náklady z jediného príjmu, ktorým bol v tom období opatrovateľský príspevok navrhovateľky. Odporca sa pritom nijako nezaujímal o bonitu navrhovateľky. Navrhovateľka taktiež argumentovala, že rozhodcovský rozsudok, ktorý má tvoriť prekážku res iudicata, bol vyhlásený na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, z čoho vyplýva jej absolútna neplatnosť. Okrem toho podkladom pre rozhodnutie v rozhodcovskom konaní bola blankozmenka, pričom takéto zabezpečenia záväzkového vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy je taktiež neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O neprijateľnosti rozhodcovskej doložky si však konajúci súd vôbec neurobil úsudok aj napriek tomu, že mu to ukladá ako povinnosť ex offio nielen národné, ale aj európske právo a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodcovský rozsudok nemôže byť záväzný, ak je zjavné a nespochybniteľné, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe absolútne neplatného titulu. Všeobecný súd v takomto prípade pri rozhodovaní nie je a nemôže byť viazaný rozhodcovským rozsudkom a nič nebráni, aby na tento vôbec neprihliadal. Taktiež navrhovateľka označila rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Navrhovateľka považovala za nutné poukázať na skutočnosť, že nemala reálnu možnosť brániť sa v rozhodcovskom konaní. Navrhovateľka na podporu svojich odvolacích dôvodov poukázala na viaceré konkrétne rozhodnutia všeobecných súdov, ako aj na nálezy Ústavného súdu SR. V závere odvolania navrhovateľka uviedla, že naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (§ 80 písm. c/ O.s.p.) vyplýva priamo zo zákona. Navrhovateľka v pozícii spotrebiteľa, ako slabšej strany v spore, má právny záujem na tom,

aby sa odstránil nezákonný stav vyvolaný odporcom a nebola tak vystavená sankciám za nezaplatenie plnenia, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom. Vzhľadom na množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj nejasne formulovanú zmluvu o úvere spolu s VPPÚ, potom navrhovateľka navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, upravujúceho lehotu na podanie žaloby, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Návrhom datovaným dňa 07.11.2013 sa navrhovateľka (okrem ďalších petitov) domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, zo dňa 06.09.2010 pod sp. zn. SR 07340/10.

V súlade s ustanovením § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej Zákon o rozhodcovskom konaní) sa môže účastník rozhodcovského konania žalobou podanou na príslušnom všeobecnom súde v lehote podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, za podmienok vymienených v ustanovení § 40 ods. 1 písm. a/ až j/ Zákona o rozhodcovskom konaní. Pokiaľ sa súd mal povinnosť právne vysporiadať s touto časťou návrhu, správne postupoval, pokiaľ ako prvoradý predpoklad postupu súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku skúmal naplnenie hmotnoprávnej lehoty pre podanie žaloby na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku na všeobecný súd. Navrhovateľka v návrhu na začatie konania neuviedla dátum, keby, teda ktorým dňom, jej bol rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v konaní domáha, doručený. Okresný súd vychádzal z logickej dedukcie, že pokiaľ rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07340/10 bol vydaný dňa 6. 9. 2010 a nadobudol právoplatnosť dňom 4. 10. 2010 a vykonateľnosť dňom 7. 10. 2010, bol doručený navrhovateľke, ako žalovanej v predmetnom rozhodcovskom konaní, ešte v roku 2010. Hoci túto skutočnosť súd nemal listinne v konaní preukázanú (vyžiadanim si konkrétneho rozhodcovského spisu obsahujúceho aj doručenkú o prevzatí predmetného rozhodcovského rozsudku navrhovateľkou), avšak na pojednávaní pred Okresným súdom Žiar nad Hronom konanom dňa 28. 5. 2014 navrhovateľka súdu uviedla, že predmetný rozhodcovský rozsudok obdržala dňa 4. 10. 2010. Odvolací súd poznamenáva, že ani v odvolacom konaní navrhovateľka túto skutočnosť, ako zásadnú z hľadiska správnosti rozhodnutia okresného súdu, žiadny spôsobom nespochybnila. Pokiaľ potom možno konštatovať, že navrhovateľka v zmysle svojho tvrdenia dňa 4. 10. 2010 prevzala rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v tomto konaní domáha a podala žalobu o jeho zrušenie na Okresnom súde Žiar nad Hronom až dňa 7. 11. 2013, celkom zjavne sa domáhala konania v zmysle ustanovenia § 40 odseku 1 Zákona o rozhodcovskom konaní oneskorene, po zákonom určenej hmotnoprávnej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, ktorá bola v znení predmetného ustanovenia s účinnosťou do 31. 12. 2014 upravená na 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Z dôvodu nedodržania hmotnoprávnej lehoty upravenej v ustanovení § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom v konaní potom okresný súd rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobou /návrh o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07340/10 vydaného dňa 6. 9. 2010, ako oneskorene podanú zamietol.

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol aj o časti návrhu, v ktorom sa navrhovateľka domáhala vyhlásenia exekúcie, ktorá začala na návrh oprávneného na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 22. novembra 2010 v konaní EX 17040/10 a vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod spisovou značkou 9Er/56/2011, za neprípustnú a jej následného zastavenia. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku aj v tejto časti konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia okresného súdu, ktorý

návrh ohľadom týchto petitom zamietol z dôvodu, že neprináleží súdu v rámci občianskoprávneho konania rozhodovať spôsobom, ktorý prináleží len exekučnému súdu v rámci exekučného konania vedeného v zmysle ustanovení zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Je nutné rozlišovať konanie a postup súdu v tzv. základnom, sporovom občiansko-súdnom konaní a postup a konanie exekučného súdu v špecifickom a osobitnom konaní, ktoré má charakter vykonávacieho konania a ktorým je exekučné konanie vedené v zmysle Exekučného poriadku. Všeobecný súd v rámci sporového konania nemá kompetenciu rozhodovať spôsobmi, ktoré prináležia výlučne len exekučnému súdu v exekučnom konaní a preto okresný súd v rámci sporového konania správne návrh ohľadom zmätočných petitom, ktorými sa navrhovateľka domáhala vyhlásenia už vedenej exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia, zamietol.

Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že dožiadaním na Okresnom súde Žiar nad Hronom mal zistené, že v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 17040/10 a pred exekučným súdom vedeným pod spisovou značkou 9Er/56/2011, bola prebiehajúca exekúcia uznesením zo dňa 29.06.2015 zastavená na návrh povinnej, takže odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľka, ako povinná v danej exekúcii, využila svoje procesné práva brániť sa voči nezákonne vedenej exekúcii voči jej osobe procesnými prostriedkami prípustnými podľa Exekučného poriadku aj v exekučnom konaní. Predmetné uznesenie exekučného súdu bolo napadnuté odvolaním oprávneného a nakoľko doposiaľ exekučným súdom nebol spis predložený odvolaciemu súdu, o odvolaní doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Odvolací súd potom na základe uvedeného, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania, po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako v celom rozsahu vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení a ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. si odporca v odvolacom konaní trovy neuplatnil a zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania tohto účastníka nevyplývajú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.